

Iedereen heeft er wel een keer in zijn leven mee te maken. Soms voor even. Soms voor altijd. In deze voorstelling volgen we zes verhalen van jongeren die ieder een eigen afscheid ervaren. Zo neem één van hen afscheid van een geliefde. Een verbroken relatie en het gemis wat daarop volgt. We zien twee vriendinnen die afscheid van hun vriendschap nemen. Kan een vriendschap eigenlijk afgelopen zijn? En hoe loopt dat dan af? Als een feest is afgelopen gaat iedereen naar huis. Maar als een vriendschap is afgelopen.. Of afscheid van een dierbare. Opa die er bij de belangrijke momenten bij was. Opa die de kist heeft gemaakt waarop ik nu dans. We nemen afscheid van een plek. Omdat alles in je schreeuwt dat je daar niet meer thuishoort. Dat het tijd is om verder te gaan. Dat er nog meer te zien en te doen is. Dingen die hier op deze plek niet kunnen. En afscheid van je kindertijd. Met je ene voet sta je nog in je kindertijd en je andere voet staat al in de volwassenheid. Moet je je kindertijd helemaal loslaten? En hoe is het om verder te gaan? Hoe is het om afscheid te nemen? En waarom neem je afscheid? Wat is afscheid eigenlijk? Twee jaar lang werd er aan deze voorstelling gewerkt. Afgelopen jaar had de voorstelling al in première moeten gaan maar vanwege de coronacrisis werd dit uitgesteld. Naar mate het jaar vorderde werd de kans om de voorstelling met voldoende publiek uit te kunnen voeren steeds kleiner. Uiteindelijk heeft Danshuis Noord ervoor gekozen om van de productie een dansfilm te maken. Een ander medium dat nieuwe kansen bood aan de makers. Met film kan de kijker met de neus op de feiten worden gedrukt, de rauwe emoties vol in beeld, prachtig vastgelegd door Roger Muskee.